

İşte Bu Yüzden Ben

– Boncuk · 19 Mart 2023

İŞTE BU YÜZDEN BEN

“Ne kadar seviyorsun beni?” Diye sormuştu annem bir zaman, kollarımı açıp “dünyalar kadar” demiştim. Sevginin sonsuzluğunu ve ona sınır çizemeyeceğimi o an anlamıştım. Sevgiyi anlatan en büyük gösterge; insanın kalbine sığmayan nurlu ışık, sonu olmayan sonsuzlukmuş. Bu sevgi ne bir tarihle sınırlandırılabilir nede bir göstergeyle ölçülebilir.

Belki de bu yüzden Sevda koymuşlar benim adımları. Mühürlemişler sevdalarını...

Ben sevmeyi çocukken öğrendim. Annemin babama olan sevgisini; gözlerindeki pırıltıyı, onu pencerede bekleyişini, kapıda karşılaşmasını; babamın eve hevesle gelişini, anneme sevgiyle bakışını, hasretle sarılışını gördüm. Her zorluğa nasıl beraber göğüs gerdiklerini, kale gibi sağlam durduklarını kazıdım - zihnime- hafızama.

Sevgiyi anlamak ve görmek için ona bir çocuğun masum gözleriyle bakmak gerekiyor. Bir küçük kız çocuğunun o küçücük, saf, sınırsız kalbiyle hissetmek gerekiyor belki de. Kısacası ben sevmeyi önce ailemden daha küçükken öğrendim.

...Sevginin temelleri ailede atılır elbette, sevmeyi öğretmeliyiz çocuklarımıza; kızlarımıza, oğullarımıza ki; sevsinler karşılıksız, çıkarsız birbirlerini. Sevgiyle ve beraber atsın kalpler diye öğretmeliyiz sevgiyi herkese, çünkü çaredir sevgi her derde...

İşte kalplerin şifresi: “Seni seviyorum, haklısın, özür dilerim...” Şifreyi kullansan da, açılmıyorsa kalbin kapıları, bir demet gülle gelip kapısına, haykırmak sevdiğini -bir düşün- zehir olacak hayatı bala çevirmenin vereceği lezzetini...

Sadece iyi günde değil elbette; hastalıkta, yoklukta her türlü zorlukta; bir ve beraber olmak, sevmek, sevmek bir ömür boyu, güller ile bezemeli sevginin yolunu, yüreklerde hissetmeli sevginin soluğunu...

İşte bu yüzden; sevgiyle yeşerir, kurumuş tüm umutlarım.

İşte bu yüzden ben; önce anne ve babamın sevgililer gününü kutlarım.

İşte bu yüzden ben; sevgiyi böylesine kutsarım.

İşte bu yüzden ben...

Mehmet Boncukoğlu